

Vereniging van Vermogensbeheerders &
-Adviseurs

Postadres: Vasco da Gamalaan 4
2803 XW Gouda
tel.: 0182-699301
email: info@vvena.nl

De VV&A (Vereniging van Vermogensbeheerders & -Adviseurs) heeft het genoegen om een bijdrage te leveren aan de consultatie Wijzigingswet Financiële Markten 2015. Vanzelfsprekend zijn wij te allen tijde bereid tot een nadere toelichting.

Uitbreiding toepassingsbereik geschiktheids- en betrouwbaarheidstoetsing

De VV&A staat achter een verhoging van het kennis- en vaardighedenniveau in de branche. Ook zijn wij een groot voorstander van een vorm van permanente educatie. De VV&A onderzoekt in dit kader zelf ook de mogelijkheden om de leden van de VV&A op regelmatige basis door middel van scholing, workshops o.i.d. te informeren over nieuwe wet- en regelgeving, compliance, effectenkennis, handelskennis, etc. De verhoging van kennis en deskundigheid staat bij de VV&A hoog op de agenda.

De VV&A staat achter de uitbreiding van de kennis, deskundigheid en integriteit, juist ten behoeve van een betere dienstverlening aan de cliënt (klant centraal), een beter functionerende markt, de stabiliteit en het vertrouwen in de markt en het in de consultatie niet genoemde level playing field van financiële partijen.

De vraag is echter of een uitbreiding van “geschiktheid” de juiste aanvliegroute is?

Dit is namelijk een top – down benadering, vanuit een bestuurlijke denk / management niveau met de op dat niveau noodzakelijke competenties. Een uitbreiding van deze toetsing creëert verschillende niveaus van geschiktheid voor verschillende geledingen binnen een financiële onderneming, van beleidsbepaler tot hoofd Vermogensbeheer. Dit lijkt niet alleen lastig te definiëren maar ook lastig om voor verschillende functies in te delen.

Eerder zou gekeken dienen te worden naar een bottom up benadering. Immers, het gaat om de kennis en ervaring van de mensen die cliëntcontact hebben, die de dienstverlening uitvoeren. Die dienen een daarop toegespitst kennis- en vaardighedenniveau te hebben. Vanuit die positie kunnen zij hun kennis en ervaring vergroten.

Dit is een wezenlijk ander punt dan de uitbreiding van de eed of belofte. Dat geldt voor iedereen en heeft meer te maken met betrouwbaarheid en integriteit. De toetsing van betrouwbaarheid geschiedt dan ook reeds op elk niveau. De VV&A is daarvan een groot voorstander.

Conform de beleidsregel geschiktheid 2012 dient een geschikt persoon over voldoende kennis en vaardigheden te beschikken en professioneel gedrag aan te kunnen tonen. De VV&A pleit voor overleg met de branche over de exacte invulling van de begrippen “kennis en vaardigheden”.

De VV&A heeft een aantal vragen over de geschiktheidstoets:

- Waar ligt de ondergrens van de kennis en ervaring? Is dit een minimale opleidingseis zoals DSI die stelt of een minimaal kennis en ervaringsniveau dat bijvoorbeeld te behalen is via diverse opleidingen? Wie bepaalt de grens?
- Indien het gehele bestuur “geschikt” dient te zijn, hoe zit het dan met de kennis en ervaring? Welke kennis en ervaring zijn relevant? Effectenkennis? Juist de AFM pleit voor diversiteit binnen het bestuur van een bank, verzekeraar of beleggingsonderneming.
- Wordt er rekening gehouden met de verschillende niveaus? Diverse functies vereisen verschillende competenties. Krijgen we te maken met proportionaliteit? Onderscheid in geschiktheid op verschillende niveaus maakt de toetsing subjectief of intensief.

Uitbreiding kring van personen die een eed of belofte dienen af te leggen

De VV&A staat achter de uitbreiding van de kring van personen die de eed of belofte af dienen te leggen ter bevordering van het besef van normen en waarden in het maatschappelijk verkeer en in het bijzonder in de financiële dienstverlening. Verhoging van betrouwbaarheid en integriteit is essentieel voor de gehele branche. Ook pleit de VV&A voor hard ingrijpen indien het tegenovergestelde wordt vastgesteld en bewezen.

Wel vragen wij ons af of de eed of belofte niet juist ook moet worden afgelegd door leidinggevendenden van de personen die zich rechtstreeks kunnen bezighouden met het verlenen van financiële diensten, zodat daardoor tegemoet wordt gekomen aan de door ons eerder geuite zorg, dat werknemers knel komen tussen hun direct leidinggevende en dat wat in de eed of belofte door hen is verklaard.

Aan de eed of belofte dient naar onze mening ook een tuchtmaatregel worden verbonden om het geen loze belofte te laten worden. DSI kent al jaren een uitstekend functionerend tuchtrecht en om die reden achten wij het voor de hand liggend om DSI ook aan te wijzen als tuchtinstituut voor de gehele effectensector.

Clïëntbelang centraal

Een belangrijk facet van beide uitbreidingen is het centraal stellen van het cliëntbelang. Uit de financiële crisis is mede gebleken dat het cliëntbelang niet altijd centraal is gesteld. Het belang van de nieuwe wijzigingen is de stabiliteit van en het vertrouwen in de financiële sector te bevorderen.

Voor kleinere partijen is het nooit een discussie geweest het cliëntbelang voorop te zetten, immers wanneer die kleinere MKB bedrijven hun cliënt (hun enige echte “kapitaal”) niet centraal stellen, is dat een directe bedreiging voor de continuïteit van de beleggingsonderneming.

Onderdeel E: Afschaffen overheidsbijdrage voor het toezicht op de financiële markten

Principieel zijn wij het niet eens met het in het Regeerakkoord uit onderhandelde voornemen om alle kosten van toezicht op de financiële sector bij de sector neer te leggen.

Daarvoor zijn een aantal redenen aan te voeren:

- Een van de grondbeginselen van onze rechtsstaat is de spreiding der machten. Dat was ook de basis waarop destijds het rapport “Maat Houden” tot stand is gekomen: repressief toezicht (opsporing, vervolging en strafoplegging) is per definitie een overheidstaak. Het maken van onderscheid tussen enerzijds de burgerlijke rechtsstaat (politie, OM en rechterlijke macht) en anderzijds de financiële sector is gekunsteld. Uitsluitend bezuinigingsopgaven leiden tot het loslaten van dit grondbeginsel. Daar zullen wij aandacht voor blijven vragen.
- De overheid (lees: parlement en regering) hebben nu geen enkele incentive om wet- en regelgeving enigszins beheersbaar (lees: effectief en efficiënt) te houden. Alle kosten van uitvoering zijn immers voor rekening van de sector.
- Nu de overheid geen belang meer heeft bij de vaststelling van de begroting van de toezichthouders en de onder toezichtgestelden, uit de aard van de verhouding met hun toezichthouder, ook geen reële invloed kunnen uitoefenen op de begroting en uitgaven, wordt het des te meer van belang wie toezicht houdt op de toezichthouder en hoe de groei van de begrotingen van AFM en DNB in verhouding tot het doel van de regelgeving in balans blijft. In dat kader verwijzen wij u ook graag naar ons commentaar op het visiedocument “criteria voor goed toezicht” van het Markttoezichthoudersberaad d.d. 23 april 2013. Ons commentaar treft u als bijlage aan. Dit klemt te meer gezien de exorbitante groei van de hoeveelheid wet- en regelgeving en daarmee dus ook van de begrotingen van AFM en DNB van de afgelopen jaren.
(NB: overigens is er niet altijd een verband tussen de hoeveelheid wet- en regelgeving en de groei van de begroting. Immers, de toezichthouder heeft ook een zelfstandige beleidsagenda, waarvan de kosten door de sector wordt gedragen. Vraag is of de begroting leidend is voor de beleidsagenda.)
- Wij hebben in de afgelopen jaren zowel bij DNB als bij AFM regelmatig moeten constateren dat er fouten werden gemaakt (na accountantscontrole) in de toewijzing van de kosten aan de diverse sectoren. Die fouten werden hersteld nadat wij deze hadden geconstateerd en leidden in alle gevallen tot een verlaging van het totaal in rekening te brengen bedrag. Het is niet gezegd dat fouten niet vaker voorkomen. Nu er geen echte controle meer is op de begroting en jaarrekening bestaat bij ons de vrees dat dergelijke fouten niet worden gecorrigeerd. De interne Auditdienst van het ministerie, door de Minister bij de kamerbehandeling van het wetsvoorstel Bekostiging, aangewezen als controlerende instantie, zal hier waarschijnlijk niet op controleren?

Het regeerakkoord is helder over de verdeling van de extra kosten:

“Het toezicht door AFM en DNB wordt doorbelast aan de partijen die actief zijn op de financiële markten. Voor het toezicht op de BES-eilanden blijft, vanwege de bijzondere omstandigheden aldaar, de bestaande situatie gehandhaafd.

Bij de vaststelling van de nieuwe (hogere) tarieven zullen kleinere partijen zoveel mogelijk worden ontzien.”

De mate waarin is mede afhankelijk van het aandeel waarin de overheidsbijdrage thans voorziet in de financiering van een toezichtcategorie.

Hierover hebben wij de volgende opmerkingen:

- De rekening voor de beleggingsondernemingen zijn dit jaar bij DNB met 38,3% gestegen. Volgend jaar wordt wel enigszins aan het ontzien van kleinere ondernemingen tegemoet

gekomen door het totaal percentage van de begrotingen van de toezichthouders ten laste van beleggingsondernemingen te verlagen van 3 naar 2,6%, maar feit blijft dat de kosten voor de beleggingsondernemingen bijzonder hoog zijn in relatie tot hun omzet, vergeleken met een aantal andere toezichtscategorieën in de financiële sector. Bij de AFM is de stijging ca. 35%.

- In de staffeling van de bedragen per effectenrekening, de grondslag voor de heffing voor onze sector, is het verschil tussen klein en groot aanzienlijk. Er zit namelijk een plafond op het aantal effectenrekeningen. Bij kleinere bedrijven wordt dat plafond nooit gehaald. De bijdrage van de overheid voor onze sector was altijd relatief laag (ca. 4%. Er was nauwelijks sprake van noodzaak tot repressief toezicht). De kosten voor kleine partijen stijgen op dit moment procentueel harder dan de afname van de overheidsbijdrage. Dit is niet in overeenstemming met het regeerakkoord, noch in overeenstemming met het toezicht op deze partijen.
- De kosten van toezicht wegen voor kleinere partijen relatief veel zwaarder dan voor grote partijen. Voor sommige bedrijven kunnen de kosten toezicht soms wel 10 % van de winst bedragen. Met toezichthouders die blijven groeien en een stijging van de kosten door het wegvallen van de overheidsbedragen tot wel 30% wordt het voor het MKB, een sector die het kabinet toch een warm hart toedraagt, wel erg moeilijk om te blijven voortbestaan in de financiële sector.

De kosten van de dienstverlening stijgen door de stijging van de kosten van het toezicht.

Wij vragen ons af hoe, in onze steeds internationaler wordende sector, de Nederlandse

toezichtkosten zich verhouden tot de kosten voor vergelijkbare partijen in het buitenland?

Als Nederland ook internationaal concurrent wil zijn, is dat zeker een relevante vraag, waarop wij graag het antwoord tegemoet zien.

En als laatste: kleinere partijen zijn en zullen nooit in aanmerking komen voor overheidssteun in een crisissituatie. Zij zijn immers niet systeemrelevant. Dat zou pleiten in het kader van een nationaal level playing field voor een separate wijze van berekenen en toerekenen van de kosten van toezicht. Het vergt immers een andere en, ons inziens, intensievere wijze van toezichthouden op partijen die overleven, dankzij de steun van alle ingezetenen van Nederland.

Conclusie

De VV&A staat achter de voorgestelde uitbreidingen van de eed / belofte. Ook staat de VV&A achter een verhoging van het kennis- en vaardighedeniveau, maar vanuit een bottom up benadering en toegesneden op de specifieke functies.

Wij zijn van mening dat de vereisten duidelijk, eenduidig en onafhankelijk toetsbaar moeten zijn. Iedereen die zich op welke wijze dan ook bezig houdt met effecten, in de breedste zin van het woord, moet aan dezelfde minimale eisen voldoen. Of het nu gaat om vermogensbeheer, -advies of een beleggingsonderneming onder nationaal regime of met een vrijstelling onder nationaal regime. Daarbij lijkt DSI de aangewezen organisatie om die eisen, in samenspraak met de financiële sector, vast te stellen. Voorwaarde is ook dat er een gedegen overgangsregeling komt. Personen die al jaren het vak vermogensbeheer uitoefenen kunnen niet worden geconfronteerd met de eis dat tenminste een HBO of WO opleiding noodzakelijk is.

Ten aanzien van de bekostiging van het toezicht kunnen we kort en duidelijk zijn.

Bij het wegvallen van de overheidsbijdrage wordt ook het belang van de minister ten aanzien

van de goedkeuring van de begroting en de jaarrekening geminimaliseerd. (Zijn toezicht, en dat van het parlement, blijft ons inziens zeer wenselijk). Daarmee is een belangrijke countervailing power (zie het onlangs uitgebrachte WRR rapport “Toezien op publieke belangen”) vervallen. De marktpartijen hebben vanzelfsprekend wel een direct belang.

Om met de woorden van Docters van Leeuwen te spreken: toezichthouders zijn net zelfrijzend bakmeel en wie kan voorkomen dat het deeg niet de pan uitrijst?

*****